

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr.
Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30385.

- TREŚĆ:** **Przepisy ogólne:** 181. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 14.V. 1929 r., zmieniające rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 30.III. 1929 r. w sprawie poboru w okresie od 1.IV. 1929 r. do 31.III. 1930 r. nadzwycz. 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.
- Organizacja władz:** 182. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 21.V. 1929 r. w sprawie zmiany nazw urzędów celnych w Goduli i Krywałdzie. 183. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 22.V. 1929 r. w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Dziedzicach.
- Podatki konsumcyjne:** 184. Okólnik L. DVI.2108/2/29 z dnia 31 maja 1929 r. w sprawie kontroli wyrobów wódczanych—oznaczenie daty rozlewu na odwrotnej stronie etykiety.
- Monopol Tytoniowy:** 185. Sprostowanie.
- Monopol Spirytusowy:** 186. Rozporząd. Ministra Skarbu z dnia 19.III. 1929 r. w sprawie podziału wojewódzkiego prawa odpędu pomiędzy gorzelnie rolnicze.
- Pzrepsy celne:** 187. Rozporząd. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 26.IV. 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie ryżu wyluszczonego pelerowanego oraz produktów ryżowych. 188. Okólnik L. DIV.879/3/29 z dnia 14.VI. 1929 r. w sprawie deklaracji celnych nadawcy. 189. Obwieszczenie Ministrów: Skarbu oraz Przem. i Handlu z dnia 22.V. 1929 r. o wykazie związków eksport., uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporząd. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 18.I. 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek. 190. Rozporząd. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4.VI. 1929 r. w sprawie uchylenia ceł wywozowych od żyta i mąki żytniej.
- Przepisy rachunkowo-kasowe:** 191. Rozporz. Min. Skarbu z dnia 22.IV. 1929 r. o zmianie p. 2 § 42 instrukcji rach.-kasowej dla władz i urzędów celnych oraz dla specjalnych kas państwowych przy tych urzędach i o uzupełnieniu spisu wzorów do tej instrukcji (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24 z 1922 r. poz. 407—408).
- Sprawy Spółdzielcze:** 192. Komunikat Rady Spółdzielczej.
- Przepisy o państwowej służbie cywilnej:** 193. Rozporząd. Rady Ministrów z dnia 31.V. 1929 r. w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa. 194. Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu.
- Wiadomości nieurzędowe.**

Przepisy ogólne.

181.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 maja 1929 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie poboru w okresie od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Na zasadzie art. 10 i 12 ustawy skarbowej z dnia 25 marca 1929 r. na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) zarządzam co następuje:

§ 1. Nadzwyczajny 10% dodatek do niektórych podatków i opłat stemplowych, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 272) nie będzie pobierany do podatku od kapitałów i rent uiszczanego poczynając od 1 lipca 1929 r.

Należności z tytułu podatku od kapitałów i rent, które w dniu 30 czerwca 1929 r. będą stanowiły zaległość, zostaną pobrane po 30 czerwca 1929 r. łącznie z nadzwyczajnym 10%-owym dodatkiem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski

(D. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1929 r. Nr. 39, poz. 341).

Organizacja władz.

182.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 maja 1929 r.

w sprawie zmiany nazw urzędów celnych w Goduli i Krywałdzie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach „Urząd Celný w Goduli” otrzymuje nazwę „Urząd Celný w Orzegowie”, zaś „Urząd Celný w Krywałdzie” nazwę „Urząd Celný w Szczygłowicach”.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*

(Monitor Polski z dnia 6 czerwca 1929 r. Nr. 128, poz. 320).

183.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1929 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Dziedzicach.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), zarządzam:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach zwią się z dniem 1 czerwca 1929 r. Urząd Celný w Dziedzicach.

§ 2.

Likwidację Urzędu Celnego w Dziedzicach porucza się Urzędowi Celnemu w Zebrzydowicach.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*.

(Monitor Polski Nr. 128 z dnia 6 czerwca 1929 r. poz. 321).

Podatki konsumcyjne.

184.

OKÓLNIK L. D. VI. 2108/2/29.

Kontrola wyrobów wódczanych — oznaczanie daty rozlewu na odwrotnej stronie etykiety.

Do wszystkich Izb Skarbowych (wydział IV) oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Według § 343 ustęp 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556) na odwrotnej stronie etykiety naczynia z wyrobami wódczanymi ma być oznaczona data rozlewu. Postanowienie to weszło w życie z dniem 11 lipca 1928 roku. Ponieważ równocześnie nie wydane zostały odpowiednie postanowienia co do wyrobów, znajdujących się w obrocie handlowym, a niezapatrzonych w tę cechę, przeto wynika z tego, że kontrola wyrobów wódczanych w tym względzie powinna być wyłącznie zapobiegawczą, to znaczy ma się odbywać tylko w fabrykach wódek, a nie w obrocie handlowym.

Wyjaśnienie niniejsze, które uzupełnia zasadnicze wskazówki, podane w okólniku tutejszym z dnia 5 grudnia 1928 r. L. D. VI. 10318/2/28 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2, poz. 18) co do kontroli napojów alkoholowych, nie przesądza tej możliwości, że z czasem postanowieniami ustępu 3-go § 343 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. objęte zostaną także wyroby, znajdujące się w obrocie handlowym. Do czasu jednakże wydania w tej sprawie odpowiednich zarządzeń kontrolę należy ograniczyć wyłącznie do fabryk, a sprawy karne, wszczęte wskutek stwierdzenia braku daty rozlewu na wyrobach, znajdujących się w obrocie handlowym, poleca się umorzyć.

Warszawa, dnia 31 maja 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) *A. Krahelski*.

Monopol tytoniowy.

185.

SPROSTOWANIE.

W numerze 115 „Monitora Polskiego” z dnia 21 maja r. b. zamieszczony został przedruk rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie cennika na wyroby tytoniowe z dnia 10 maja r. b., ogłoszonego w Nr. 33 Dziennika Ustaw R. P. w dniu 21 maja r. b., poz. 314. W przedruku tym należy sprostować, co następuje:

Cena za 1 szt. cygar „Excelsiores” powinna być zł. 0,60, a nie 120 zł., oraz, że ceny tytoniu rozumieć należy za 1 kilogram, co opuszczono.

(Monitor Polski Nr. 130 z dnia 8 czerwca 1929 r.).

Monopol Spirytusowy.

186.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 marca 1929 r.

w sprawie podziału wojewódzkiego prawa odpedu pomiędzy gorzelnie rolnicze.

Na podstawie art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) W celu otrzymania wymiaru prawa odpedu na każde trzechlecie, poczynając od kampanji 1930/31 r., przedsiębiorca gorzelni obowiązany jest wnieść od władzy skarbowej II instancji za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji odpowiednie podanie najpóźniej do dnia 1 lipca roku poprzedzającego nowe trzechlecie. Do podania tego przedsiębiorca gorzelni rolniczej dołącza:

- a) wystawiony przez właściwe władze wykaz obszaru ziemi ornej, łąk i pastwisk gospodarstwa połączonego z gorzelnią, przyczem za gospodarstwo połączone z gorzelnią uznaje się obszary gruntów, położone w promieniu 10 km. od gorzelni i należące do jej właściciela. Na terenach, nie posiadających hipotek, wykazy obszaru gruntów potwierdzają władze skarbowe I instancji;
- b) wykaz produkcji gorzelni w ostatnich trzech kampanjach;
- c) dane co do rozmiarów gorzelni;
- d) dane co do odległości od najbliższej stacji kolejowej;
- e) dane co do odległości od większego miasta lub ośrodka przemysłowego;
- f) dane co do odległości od cukrowni;
- g) dane co do odległości od krochmalni;
- h) dane co do obszaru uprawy ziemniaków w ostatniem trzechleciu.

2) Powierzchnie należy podawać w hektarach, odległości — w kilometrach, przyczem należy wyszczególnić ile kilometrów wynosi odległość szosą, brukiem, lub kolejką dojazdowa a ile polną drogą.

3) Podania należy składać na drukach, których dostarczać będą urzędy skarbowe akcyz i monopolów.

§ 2. Podziału wojewódzkiego prawa odpedu pomiędzy poszczególne gorzelnie dokonywają władze skarbowe II instancji według instrukcji, ogłoszonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1) Obliczoną według instrukcji wysokość prawa odpedu dla poszczególnych gorzelni władze skarbowe II instancji, przedstawiają do zaopiniowania komisji złożonej z 5 członków, powołanych przez prezesa Izby Skarbowej w porozumieniu z organizacjami gorzelni rolniczych i przemysłowych, o ile organizacje te działają na terenie danego województwa.

2) Po wysłuchaniu komisji władze skarbowe II instancji mogą zmienić poszczególnym gorzelniom określone dla nich prawo odpedu w granicach 20% prawa odpedu każdej gorzelni, jednak zmiany te mogą się odbywać jedynie w granicach wyznaczonego w województwie prawa odpedu osobno dla gorzelni rolniczych, osobno dla gorzelni przemysłowych.

3) Po ostatecznem ustaleniu prawa odpedu dla poszczególnych gorzelni, władze skarbowe II instancji w przepisany terminie zawiadamiają każdą gorzelnię o wysokości wyznaczonego jej prawa odpedu na każda kampanję danego trzechlecia i przesyłają niezwłocznie wykaz uskuteczzonego podziału w 2 egzemplarzach wraz z całym operatem oraz protokołem komisji do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 4. Przeciwno wymiarowi prawa odpedu służy przedsiębiorcy w ciągu 4 tygodni od daty otrzymania zawiadomienia o wysokości odpedu odwołanie do Ministra Skarbu, który orzeka ostatecznie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że zasady podziału prawa odpedu, podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, obowiązywać będą od dnia 1 września 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodyński.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 19 marca 1929 r. (poz. 339).

INSTUKCJA

o sposobie podziału wojewódzkiego prawa odpedu pomiędzy poszczególne gorzelnie rolnicze.

W obrębie każdego województwa władza skarbowe II instancji przeprowadza podział odpedu pomiędzy uprawnione gorzelnie według następujących zasad:

a) 40% prawa odpedu dzieli się pomiędzy gorzelnie w stosunku do sumy hektarów ziemi ornej, łąk i pastwisk gospodarstw połączonych z gorzelniami, przyczem do obszaru ziemi ornej dodaje się obszar łąk i pastwisk w wysokości, nieprzekraczającej 30% obszaru ziemi ornej każdego gospodarstwa.

b) 10% — w stosunku do sumy przeciętne-go, rzeczywistego odpedu wszystkich gorzelni danego województwa w ostatniem trzechleciu, wyrażonej w hektolitrach 100° spirytusu.

Uwaga: Jeżeli gorzelnia była czynna przez dwie lub jedną kampanję, przyjmuje się przeciętny odped dwóch kampanji względnie odped jednej kampanji. Jeżeli gorzelnia nie była czynna w ostatniem trzechleciu, przyjmuje się przeciętny kontyngent zakupu gorzelni danego województwa w ostatniej kampanji.

c) 5% — w stosunku do rozmiarów wszystkich gorzelni danego województwa, wyrażonych w sumie geometrycznej pojemności kadzi fermentacyjnych tych gorzelni według stanu w kampanji 1924/25 r. O ile gorzelnia w kampanji 1924/25 r. nie była czynna lub nie istniała, należy przyjąć pojemność kadzi fermentacyjnych, ustaloną w

pierwszym po kampanji 1924/25 r. protokóle weryfikacyjnym gorzelni;

d) 15% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższej towarowej stacji kolei żelaznej normalno - torowej, przyczem 1 kilometr szosy, bruku lub kolejki dojazdowej (waskotorowej) przyjmuje się za 1 km., zaś jeden kilometr polnej drogi przyjmuje się za 2 km.;

e) 10% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od większego miasta lub ośrodka przemysłowego. Do obliczenia przyjmuje się odległość najwyżej do 30 kilometrów od miasta, liczące ponad 20.000 mieszkańców, lub ośrodka przemysłowego. Odległość ponad 30 km. przyjmuje się za 30 km. Drogi boczne oblicza się podwójnie jak w punkcie d). Dla ustalenia liczby mieszkańców miarodajne są dane powszechnego spisu ludności, dokonanego przez Główny Urząd Statystyczny w 1921 roku, lub ewentualnie późniejsze urzędowe spisy lokalne;

f) 5% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższych cukrowni zdolnych do ruchu. Do obliczenia przyjmuje się odległość najwyżej 50 km. dla każdej gorzelni i cukrowni; odległość ponad 50 km. przyjmuje się za 50 km.;

g) 5% — w stosunku do sumy odległości w kilometrach poszczególnych gorzelni danego województwa od krochmalni zdolnej do ruchu i do przerabiania obcych ziemniaków. Najwyższa odległość przyjmuje się jak w punkcie f).

Uwaga: O ile oddalenie wszystkich poszczególnych gorzelni danego województwa od najbliższej cukrowni lub krochmalni przekracza 50 km., czynników tych wogóle nie bierze się pod uwagę i przeznaczone na ten cel ilości prawa odpędu dzieli się w stosunku do prawa odpędu poszczególnych gorzelni, obliczonego bez uwzględnienia jednego lub obydwóch powyższych czynników.

h) 10% — w stosunku do jakości gleby. Do obliczenia przyjmuje się przeciętny obszar uprawy ziemniaków w ostatnim trzechleciu w każdym gospodarstwie połączonym z gorzelnią. Obszar ten winien być ustalony w hektarach, o ile możliwości na podstawie ksiąg danego majątku i poświadczony przez władze administracyjne lub władze skarbowe I instancji. Przypadające na ten czynnik wojewódzkie prawo odpędu udzieli się w stosunku do sumy hektarów obszaru plantacji ziemniaków we wszystkich majątkach połączonych z gorzelniami w danym województwie.

Uwaga: 1) W razie zmniejszenia się w ciągu ostatniego trzechlecia ogólnego obszaru majątku połączonego z gorzelnią wskutek parcelacji, lub częściowego wyzbycia się, powodującego zmniejszenie się plantacji ziemniaków, należy przyjmować do obliczenia jedynie przeciętny zmniejszony obszar plantacji ziemniaków;

2) w razie niemożności ustalenia za dany rok obszaru plantacji ziemniaków, lub w razie uzasadnionej wątpliwości — należy przyjąć dla danego majątku obszar plantacji ziemniaków w takim stosunku do ogólnego obszaru ziemi ornej

tego majątku, w jakim pozostają do siebie obszar uprawny ziemniaków wszystkich razem majątków gorzelniczych i ogólny obszar ziemi ornej tych majątków w danym województwie. Łąki i pastwiska w tem obliczeniu nie uwzględnia się.

W powyższy sposób otrzymuje się dla każdego z czynników stały współczynnik jednostkowy, oznaczający ilość hektolitrow prawa odpędu przypadająca: na 1 ha obszaru ziemi ornej (punkt a); na 1 hl przeciętnego odpędu w ostatnim trzechleciu (punkt b); na 1 hl pojemności kadzi fermentacyjnych (punkt c); na 1 km. odległości od stacji kolejowej (punkt d); i t. d. Mnożąc liczby wyrażające dane każdej gorzelni (obszar ziemi ornej, przeciętny odpęd, pojemność kadzi fermentacyjnych, odległość od stacji kolejowej i t. d.) przez odpowiedni współczynnik otrzymuje się część prawa odpędu gorzelni, odpowiadająca danemu czynnikowi. Otrzymana dla każdej gorzelni ilość hektolitrow 100° składają się w sumie na prawo odpędu tej gorzelni.

Ponieważ prawo odpędu gorzelni rolniczej nie może przekraczać 1600 hl 100°, przeto wypadające z obliczenia nadwyżki ponad 1600 hl należy podzielić pomiędzy pozostałe gorzelnie w stosunku do ich prawa odpędu.

Gdyby dla niektórych gorzelni wypadło z obliczenia prawo odpędu mniejsze, aniżeli 300 hl, natenczas z ewentualnych nadwyżek ponad 1600 hl należy przedewszystkiem uzupełnić to prawo odpędu do 300 hl. O ile nadwyżek takich niema lub ich nie wystarcza, należy proporcjonalnie zmniejszyć prawo odpędu pozostałych gorzelni.

Do przdziału minimum 300 hl jest uprawniona każda gorzelnia, o ile uprawia ziemniaki w ilości wystarczającej do wyprodukowania 300 hl 100° spirytusu. W razie wątpliwości należy postąpić w myśl § 84 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556)

(D. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1929 r. Nr. 39 poz. 339).

Przepisy celne.

187.

ROZPOZRADZENIE MINISTRÓW: SKARBU PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 26 kwietnia 1929 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie ryżu wyłuszczonego polerowanego oraz produktów ryżowych.

Na podstawie art 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę ryżu wyłuszczonego polerowanego, maki ryżowej wszelkich gatunków, gryssiku oraz pudru ryżowego zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzony z zagranicy ryż wyłuskany lecz w błonce, według następującej normy:

za 100 kg. rzżu wyluszczonego, polerowanego, mąki ryżowej wszelkich gatunków, grvsiiku oraz pudru ryżowego Zł. 0.56

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje aż do odwołania. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 3 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 728).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
 (—) *Ignacy Matuszewski.*
 Minister Przemysłu i Handlu:
 (—) *E. Kwiatkowski.*
 Minister Rolnictwa:
 (—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1929 r. Nr. 39, poz. 340).

188.

OKÓLNIK Nr. D.IV. 879/3/29.

W sprawie deklaracji celnych nadawcy.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich kolejowych urzędów celnych.

W myśl postanowień § 12 rozporządzenia o postępowaniu celnym, według brzmienia ustalo-

nego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 7 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71/1924, poz. 695) „winny być zagraniczne przesyłki kolejowe, nadane do polskiego obszaru celnego lub też przeznaczone do tranzytowego przewozu przez polski obszar celnv, z wyjątkiem przesyłek przewożonych w tranzyście uprzywilejowanym, zaopatrzone w dwa egzemplarze deklaracji celnej nadawcy, wypełnione według rubryk przez nadawcę.

Z chwilą przybycia przesyłki do polskiego obszaru celnego, kolej wręcza wspomniane deklaracje właściwemu urzędowi celnemu”.

Na prośbę Ministerstwa Skarbu, Ministerstwo Komunikacji zwróciło się do centralnego zarządu dla międzynarodowych transportów kolejowych w Bernie o opublikowanie w organie związku kolejowego odnośnego przepisu polskiego, a równocześnie rozporządzeniem z dnia 14 kwietnia 1929 r. Nr. III. P.c. 3660/29 poleciło ajencjom celnym P. K. P., aby przestrzegały obowiązku doręczania urzędom celnym deklaracji celnych nadawcy.

Wobec tego przypomina się na wstępie powołany przepis, dotyczący deklaracji celnych nadawcy i podaje poniżej następujące wskazówki.

Deklaracje nadawców odbierają od ajencji celnej P. K. P. graniczne urzędy celne i, o ile same nie odprawiają towaru, lecz przekazują go do innego urzędu, przesyłają je wraz z egzemplarzem „B” listy przekazowej do ostatnio wspomnianego urzędu (§§ 9 i 11 Tymczasowej Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych).

Zastępcze deklaracje sporządzać będą również ajencje celne P. K. P. przy granicznych urzędach celnych tak, aby przesyłkom przekazanym do innego urzędu celnego towarzyszyły zawsze deklaracje celne nadawcy, oryginalne lub zastępcze, w dwóch egzemplarzach.

Deklaracje zastępcze mają być wystawiane na blankietach według wzoru poniższego.

Agencja Celna P. K. P. w

Zastępcza deklaracja celna nadawcy

(Na podstawie kolejowego listu przewozowego).

Firma nadawcza
 Miejsce nadania
 Odbiorca towaru

Numer wagonu	Cechy	Numery	Ilość sztuk	Opakowanie	Rodzaj towaru	Waga każdej sztuki			Ilość sztuk towaru	Wartość towaru	Rejestr przywozu Urzędu Celnego	U W A G I
						brutto		netto				
						kg.	kg.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Dnia
 (m. p.)

Podpis urzędnika Ajencji Celnej P. K. P.

W urzędzie celnym odbiorczym należą rozdzielone pierwopisy księgi wagowej (§ 8 Tymcz. Instrukcji manipulacyjnej) przylepić do jednego egzemplarza odnośnej deklaracji celnej nadawcy (oryginalnej lub zastępczej). Otrzymane z oddziału magazynowego deklaracje celne nadawców, oddział rejestracyjny układa w kolejnym porządku, według pozycji rejestru przywzozowego. Przy każdej pozycji mają być zatem po dwie deklaracje nadawcy: jedna z nalepionym odcinkiem księgi wagowej, druga bez tego odcinka.

Do deklaracji, wniesionej przez odbiorcę towaru na piśmie lub ustnie, mają być dołączane oba wspomniane egzemplarze deklaracji celnej nadawcy. Deklaracja nadawcy z odcinkiem księgi wagowej ma być trwale dołączona do egzemplarza „A” deklaracji pisemnej, zaś przy deklaracji ustnej, do białego egzemplarza („Wynik rewizji”) kwitu blokowego. W obu wypadkach ma być następnie przedstawiana do kontroli fachowej wraz z wymienionymi dokumentami.

Drugie egzemplarze deklaracji nadawcy pozostają w urzędzie celnym.

Na żądanie strony może być jej wydany, przed zgłoszeniem towaru do odprawy, drugi egzemplarz deklaracji celnej nadawcy, nie zaopatrzonej w odcinek księgi wagowej. Strona, zgłaszająca towar do odprawy celnej i chcąc posilkować się deklaracją celną nadawcy jako dokumentem handlowym, winna w swej deklaracji, w rubryce „uwagi”, pisemnie oświadczyć, że uprasza o uznanie deklaracji celnej nadawcy za dokument handlowy. Przy zgłoszeniu ustnym, winna tego rodzaju oświadczenie złożyć na samej deklaracji celnej nadawcy. Po złożeniu wyżej wspomnianego oświadczenia strona odpowiada za ewentualną nieścisłość deklaracji, tak, jakby to miało miejsce z fakturą kupiecką.

Deklaracji zastępczej napisanej przez agencję celną P. K. P. nie wydaje się stronie, gdyż deklaracja zastępcza, jako dokument nie oryginalny, nie może nigdy być uznana za dokument odpowiadający wymogom § 16 rozporządzenia o postępowaniu celnym.

Okólnik niniejszy zastępuje okólniki z dnia 15 maja 1929 r. D. IV. 608.3.29 i z dnia 13 czerwca 1929 r. D. IV. 784.3.29.

Warszawa, dn. 14 czerwca 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
 (—) *Dr. Rasiński*

189.

OBWIESZCZENIE

Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 22 maja 1929 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 18 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia

18 stycznia 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 78) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniony: „Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski*.

(Monitor Polski z dnia 4 czerwca 1929 r. Nr. 126, poz. 314).

190.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 4 czerwca 1929 r.

w sprawie uchylecia cła wywozowych od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się cła wywozowe od żyta i mąki żytniej, wobec czego poz. 218 i 219 taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) otrzymują następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł. gr.
218	żyto	bez cła
219	mąka żytnia	bez cła

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą: rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22), rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 26 września 1928 r. o dalszym przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 753) oraz rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 26 stycznia 1929 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 79).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa:

(—) *K. Niezabycki*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 czerwca 1929 r. Nr. 40 poz. 345).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

191.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1929 r.

o zmianie punktu 2 § 42 instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych oraz dla specjalnych Kas państwowych przy tych urzędach i o uzupełnieniu spisu wzorów do tej instrukcji (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 24 z 1922 r. poz. 407 i 408).

W sprawie przeprowadzenia tych zmian zarządza się co następuje:

Nr.
Urząd Celny w
Dnia 19 r.
zapisano na przychód w dzienniku przychodu pod
poz. :
od :
tytułem :
. zł. : gr:

Pokwitowanie.

Kwit Nr.
otrzymałem.

Podpis.

Dnia 192 r.

(Druk ściśle zarachowany).

Wzór Nr. 41.

Pokwitowanie Nr.

Urząd Celny w
na zł gr.
Dnia 19 r. w dzienniku
przychodu pod pozycją
zapisano na przychód od
. :
tytułem :
Razem jak wyżej (słowami)
Zł. :

M. P.

Podpis

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Sprawy Spółdzielcze.

192.

KOMUNIKAT.

W dniu 27 maja 1929 r. Minister Skarbu powołał na następne dwóchlecie nowych członków państwowej Rady Spółdzielczej z pośród kandydatów, przedstawionych przez związki rewizyjne spółdzielni.

Skład Rady stanowią obecnie:

Przewodniczący — Janusz Kwieciński, nacz. wydz. Ministerstwa Skarbu.

Członkowie:

1) Ks. Infulat Stanisław Adamski (Związek spółdzielni zarobkowych i gospodarczych w Poznaniu).

2) Inż. Zygmunt Chmielewski (Związek rewizyjny spółdzielni rolniczych w Warszawie).

3) Dr. Jan Debski (Związek rewizyjny spółdzielni kółek rolniczych w Krakowie).

4) Podpułkownik dr. Tadeusz Garbusiński (Związek rewizyjny spółdzielni wojskowych w Warszawie).

5) Józef Jasiński (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

6) Władysław Jenner (Związek stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie).

7) Władysław Jurkiewicz (Patronat spółdzielni rolniczych we Lwowie).

8) Antoni Kleniewski (Związek spółdzielni polskich w Warszawie).

9) Antoni Kolarz (Związek rewizyjny spółdzielni rolniczych w Toruniu).

10) Inż. Juljan Pawlikowski (Związek rewizyjny spółdzielni ukraińskich we Lwowie).

11) Marjan Rapacki (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie).

12) Ks. Władysław Robota (Polski związek Raiffeisena w Katowicach).

13) Poseł dr. Henryk Rosmarin (Powszechny związek na własnej pomocy opartych spółdzielni we Lwowie).

14) Eustachy Rudziński (Związek rewizyjny spółdzielni rolniczych w Warszawie).

15) Patron dr. Włodzimierz Seydlitz (Związek spółdzielni zarobkowych i gospodarczych w Poznaniu).

16) Dr. Adolf Henryk Silberszejn (Związek żydowskich towarzystw spółdzielczych w Polsce z siedz. w Warszawie).

17) Bronisław Siwik (Związek spółdzielni spożywców Rzeczypospolitej w Warszawie).

18) Jakób Sołuk (Ruski związek rewizyjny we Lwowie).

19) Senator Józef Spickermann (Związek spółek niemieckich w Polsce z siedz. w Łodzi),

20) Józef Szmydt (Związek spółdzielni polskich w Warszawie).

21) Leon Twarecki (Patronat spółdzielni rolniczych we Lwowie).

22) Piotr Załuski (Związek rewizyjny spółdzielni rolniczych w Warszawie).

23) Jan Żerkowski (Związek spółdzielni spóżywców Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie)

Pozatem w skład Rady Spółdzielczej wchodzi delegaci Ministerstw: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Robót Publicznych.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

193.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1929 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 691), zmienia się w ten sposób, że po ustępie: „Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do Genewy, podwyższa się diety, określone w p. 5 (Szwajcaria) o 100% dodaje się nowy ustęp o następującej treści: „Przy podróżach służbowych w roku 1929 na sesję Rady Ligi Narodów do Madrytu, ustanawia się diety w wysokości:

grupa uposażenia	V—VI	—	fr. szw.	90.—
"	"	VII—IX	"	70.—
"	"	X—XII	"	45.—
"	"	XIII—XVI	"	30.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 maja 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Świtalski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski*

(D. U. R. P. z dnia 7 czerwca 1929 r. Nr. 39, poz. 338).

194.

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE SKARBU.

Mianowani:

Jan Komarnicki — Prow. Sekretarzem w IX st. sł. od dnia 5.III. 1929 r.

Prow. Radca Min. w VI st. sł. Dr. Jerzy Nowak — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. dnia 10.III. 1929 r.

Pracowni kontraktowy Edmund Wojciechowski — Prow. Rejestratorem w X st. sł., dnia 23.III. 1929 r.

Przeniesieni:

Rewizor Akcyzowy w VI st. sł. w Okręgowej Izbie Skarbowej w Warszawie Zygmunt Oyrzanowski — do Centrali Ministerstwa Skarbu i mianowany Inspektorem Ministerjalnym w VI st. sł. z dn. 1.III. 1929 r.

Prow. Rewident Celnym w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie Witold Naruszewicz — do Centrali Ministerstwa Skarbu i mianowany Prow. Referendarzem w VII st. sł., z dn. 14.II. 1929 r.

Referendarz w VIII st. sł. w Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie Witold Bernhardt — do Centrali Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym, z dn. 14.III. 1929 r.

Kontroler w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie Stanisław Krasieński — do Centrali Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym, z dn. 14.III. 1929 r.

Praktykantka I kategorii w Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Warszawie Stanisława Wilczyńska — do Centrali Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze służbowym, z dn. 14.III. 1929 r.

Zwolnieni:

Kontroler w VIII st. sł. Tadeusz Łąguna. z dniem 28.II. 1929 r., wobec przejścia do służby w Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.

Rachmistrz w X st. sł. Halina Makowiecka, z dniem 31.III. 1929 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

(Monitor Polski z dnia 4 czerwca 1929 r. Nr. 126).

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 28 maja 1929 roku zamianował Szefa Sekcji **Józefa Bankiewicza** Naczelnikiem Wydziału w Ministerstwie Skarbu w IV st. st.

(Monitor Polski z dnia 7 czerwca 1929 r. Nr. 129).

Wiadomości nieurzędowe.

Obrady Państwowej Rady Ubezpieczeniowej.

W dniach 3, 4 i 5 czerwca odbyły się w lokalu Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń pod przewodnictwem Dyrektora Urzędu obrady Państwowej Rady Ubezpieczeniowej. W wyniku obrad Państwowa Rada Ubezpieczeniowa rozpatrzyła i zaopiniowała projekty rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie zastosowania przepisów prawa o spółkach akcyjnych do władz i do likwidacji towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie sporządzania zamknięć rachunkowych oraz zasad szacowania pozycji bilansowych przez prywatne zakłady ubezpieczeń oraz projekt rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń. Ponadto Państwowa Rada Ubezpieczeniowa wypowiedziała opinię, że udzielanie ubezpieczającym w krajowych zakładach ubezpieczeń gwarancji za zobowiązania tychże zakładów przez zagraniczne zakłady ubezpieczeń, nie dopuszczone do działalności w Polsce, stanowi niedozwoloną działalność ubezpieczeniową. Działalność tego rodzaju pociąga w stosunku do krajowych zakładów konsekwencje z art. 88 i art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o kontroli ubezpieczeń i jest, ze strony tychże zakładów, sprzeczną z dobrami obyczajami w dziedzinie ubezpieczeń.

Wkłady Oszczędnościowe w P. K. O. w maju r. b.

Maj r. b. wykazuje dalszy, bardzo znaczny, wzrost zarówno liczby oszczędzających w P. K. O., jak i kapitału złożonego na książeczkach oszczędnościowych. W ciągu maja wydał P. K. O. 10.726 nowych książeczek oszczędnościowych, przyczem liczba czynnych książeczek łącznie z

książeczkami pochodzącymi z waloryzacji osiągnęła na ultimo maja imponującą cyfrę 347.408. Jednocześnie kapitał oszczędnościowy zwiększył się o zł. 2.498.954 i osiągnął łączną kwotę zł. 139.063.935. Ogólna suma obrotów na rachunkach oszczędnościowych P. K. O. dosięgła w maju r. b. przeszło 27 milj. zł., ilość zaś załatwianych pozycji wpłat i wypłat — 155.000.

Ku uwadze płatników.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w czerwcu r. b. płatne są następujące podatki:

1) do dnia 15 czerwca — wpłata II-ej części różnicy pomiędzy kwotą wymierzonego podatku przemysłowego od obrotu za r. 1928, a kwotą uiszczonych zaliczek za tenże rok, przez tych płatników, którzy w terminie do dnia 15 maja r. b. uiszcili I-szą część powyższej różnicy;

2) do 15 czerwca — wpłata podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w maju r. b. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przemysłowe I — V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

3) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia.

Nadto płatne są zaległości z tytułu podatku majątkowego oraz kwoty zaległości odroczonej i rozłożonej na raty z terminem płatności w czerwcu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w tymże miesiącu.

KOMUNIKAT.

Zarząd Kasy Pogrzebowej pracowników skarbowych zawiadamia członków, że w d. 2 lipca 1929 r. o godzinie 18 w gmachu Warszawskiej Izby skarbowej (grodzkiej) — Rymarska Nr. 1 odbędzie się doroczne Walne Zgromadzenie z następującym porządkiem dziennym

1. Zagajenie i wybór prezydium.
2. Odczytanie protokołu poprzedniego zebrania.
3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej.
4. Zatwierdzenie Sprawozdania za 1928 r.
5. Zatwierdzenie budżetu na 1929 r.
6. Wybory do władz.
7. Walne wnioski.

Zarząd Kasy.

...the ... of ...

The ...

...the ... of ...

...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...

...the ... of ...

...the ... of ...